

det hele Samfund's Medlemmer ville føle sig tilfredse med den bestaaende Indretning, og det lægger jeg langt større Vægt paa, end naar man, som man tidligere har gjort, søger at udelukke en betydelig Klasse af Medborgere fra denne Ret. Jeg kan saaledes fra mit Standpunct slet ikke have Synderligt at indvende imod Sogneforstanderskabernes Indretning, saaledes som det er foreslaaet.

Grunden, hvorfor jeg fornemmelig har taget Ordet, er den, at jeg ikke godt kan finde mig forsonet med den Tanke, der ligger til Grund for den foreslaaede Amtsraadsindretning. Jeg skal imidlertid erklære, at, skulde den høitærede Indenrigsminister behage at svare mig paa det Spørgsmaal, jeg vil tillade mig, og skulde Svaret gaae ud paa, at han vil modsætte sig et Forslag af mig i den Retning, som jeg nærmere skal antyde, da tør jeg ikke standse Loven, men skal frasælde mit Forslag; skulde han derimod være villig til at gaae ind derpaa, da skal jeg nærmere tage under Overveielse, om jeg enten skal stemme for, at et Udvalg bliver nedfat i Sagen, eller selv forsøge paa at stille Endringsforslag til dens næste Behandling. Saaledes som Amtsraadene her ere foreslaaede i det nærværende Lovforslag, ere de ikke saaledes, som da vi her, jeg troer i Sommer, diskuterede et Forslag om en Valglov for Amtsraadene. Da gik Forslaget ud paa, at den ene Halvdeel af Amtsraadenes Medlemmer skulde vælges af dem, der ere valgbare til Landssthinget, altsaa omtrent dem, der ere 12 Tønder Hartkorn, de skulde indbydes mellem sig selv vælge det bestemte Tal. Det nærværende Lovudkast har derimod en ganske anden Bestemmelse. Det gaaer ud paa, at de Delegerede fra Sogneforstanderskaberne skulle ikke blot vælge den større Halvdeel, men tillige den mindre Halvdeel. Nu troer jeg visnok, at deri ligger en meget betydelig Forskiel, om den mindre Halvdeel vælges af dem, der i Amtsraadsdistrictet ere 12 Tønder Hartkorn, eller af Andre, der ikke ere dette. Jeg vil imidlertid ikke stille noget Endringsforslag eller udtale mig derhen, at den omhandlede Deel af Amtsraadets Medlemmer skulde vælges, som tidligere var foreslaaet, af dem, der ere 12 Tønder Hartkorn. Hvad jeg derimod ønskede

at spørge den høitærede Indenrigsminister om, det var, om han havde Noget imod, at hele denne Valgforfskiel faldt bort, saaledes, at de Delegerede af Sogneforstanderskaberne valgte alle Medlemmerne til Amtsraadet uden i saa Henseende at være nogen Indskrænkning undergivne. Det synes maaskee noget forunderligt, at jeg fremkommer med dette Spørgsmaal; men det er min fulde Overbeviisning, at det vilde lede til Gavn; jeg er overbevist om, at just den Tvedeling, som efter Lovforslaget skal finde Sted, vil gjøre, at der i Reglen ikke vil blive valgt flere Besiddere af 12 Tønder Hartkorn til Amtsraadet end netop dette bestemte Mindretal. Jeg seer nu vel ikke nogen Fare heri, — jeg seer nemlig overhovedet slet ingen Fare ved den hele Sag —, thi jeg vil bede de Herrer erindre, at til hele Indretningen hører ingen Diæter, og, hvor der ingen Diæter gives, troer jeg sjældent, man behøver at frygte for, at Mange i Længden skulle være begjærliche efter en Stilling, som dog altid medfører ikke ubetydeligt Arbejde; men jeg troer, at det vil vise sig, at man vil være langt mere tilbøielig til at besætte et passende Antal af de 7, 9 eller 11 Pladser, hvilket Tal det nu bliver, med Besiddere af et saadant Quantum Hartkorn, og at det vil gaae langt bedre, naar det ikke, saaledes som her er foreskrevet, siges, at dette Mindretal absolut skal vælges blandt de større Besiddere. Jeg skal ogsaa, skjønt jeg vel veed, at Exempler Intet bevise, dog til Oplysning tillade mig at fremhæve, at i det Amt, hvor jeg har levet siden Anordningen af 1841 udkom, havde de Delegerede af Sogneforstanderskaberne, saavidt jeg husker maaskee med en eneste Undtagelse, aldrig valgt nogen Lods-eier, der havde mindre end 12 Tønder Hartkorn i Besiddelse, til Amtsraadet, uagtet de havde frit Valg til at vælge Folk med mindre Hartkorn; men jeg holder mig temmelig overbevist om, at, dersom det nærværende Forslag bliver ophøiet til Lov, ville Bedkommende — det ligger nu engang i den menneffelige Natur — sige: Da vi ere tvungne til at vælge dette Antal af hine Besiddere, saa ville vi heller ikke vælge flere af dem. Jeg ønskede derfor, at den høitærede Indenrigsminister vil besvare det Spørgsmaal, om han har Noget imod, at man